

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2351

z dnia 18 listopada 2025 r.

**nakładające ostateczny środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych pierwiastków
żelazostopowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r.⁽¹⁾,
w szczególności jego art. 16,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r.⁽²⁾,
w szczególności jego art. 13,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽³⁾, w szczególności jego art. 112 i art. 113 ust. 3
akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 19 grudnia 2024 r. Komisja Europejska („Komisja”) opublikowała zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu pierwiastków stopowych na bazie manganu i krzemu⁽⁴⁾.
- (2) Dochodzenie wszczęto na wniosek trzech państw członkowskich (Francji, Polski i Słowacji, wspieranych przez Hiszpanię). Analiza wniosku wykazała, że tendencja wzrostowa w przywozie niektórych pierwiastków stopowych na bazie krzemu i manganu oraz warunki, w jakich przywóz ten się odbywa, powodują poważną szkodę lub grożą spowodowaniem takiej szkody w odniesieniu do przemysłu Unii.
- (3) Aby uzyskać informacje niezbędne do przeprowadzenia szczegółowej oceny, w dniu 19 grudnia 2024 r. Komisja opublikowała kwestionariusze dla unijnych producentów, eksporterów, importerów i użytkowników produktu objętego dochodzeniem i zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag przed dniem 17 stycznia 2025 r. W dniu 9 stycznia 2025 r. Komisja opublikowała nieopatrzoną klauzulą poufności wersję wniosku zawierającą kluczowe dane statystyczne dotyczące przywozu i dostępne wskaźniki szkody.
- (4) Na etapie wszczęcia dochodzenia i na etapie zgłaszania kontrargumentów Komisja otrzymała 106 odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i 61 niezależnych zgłoszeń od unijnych producentów, eksporterów, importerów, użytkowników, stowarzyszeń i organów państw trzecich oraz przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem 22 zainteresowanych stron.
- (5) Komisja przeprowadziła szczegółową weryfikację informacji przekazanych przez producentów unijnych. W tym celu do weryfikacji na miejscu wybrano trzech producentów unijnych na podstawie wielkości ich produkcji produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych w okresie objętym dochodzeniem oraz ich położenia geograficznego w Unii. Trzej wybrani producenci reprezentują 85 % całkowitej produkcji unijnej, a ich siedziby znajdują się we Francji, na Słowacji i w Polsce.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu, Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/478/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich, Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/2017-05-19>.

⁽³⁾ Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym – akt końcowy – deklaracje rządów państw członkowskich Wspólnoty i państw EFTA – uzgodnienia – uzgodniony protokół – oświadczenia jednej lub kilku Umawiających się Stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu pierwiastków stopowych na bazie manganu i krzemu; C/2024/9248; Dz.U. C, C/2024/7541, 19.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/7541/oj>.

- (6) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że Komisja nie ujawniła – w sposób właściwy i terminowy – dowodów, na podstawie których wszczęto dochodzenie w sprawie środków ochronnych. Twierdzono, że przez to zaniechanie zainteresowane strony nie miały możliwości w pełni skorzystać z przysługującego im prawa do obrony.
- (7) Wbrew tym twierdzeniom wniosek zawierał wszystkie istotne dane dotyczące wzrostu przywozu. Ponadto Komisja uznała, że oprócz tego główne elementy i dostępne dowody zostały właściwie podsumowane zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia, które opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, jak i w powiadomieniu o dochodzeniu skierowanym do Światowej Organizacji Handlu zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a) porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych.
- (8) W związku z tym Komisja uznała, że spełniła swój prawny obowiązek w zakresie zapewnienia właściwej ochrony prawa do obrony przysługującego zainteresowanym stronom. Poza tym zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755 wszystkim zainteresowanym stronom, które w wyznaczonym terminie wystąpiły z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające, zapewniono możliwość udziału w takim posiedzeniu oraz dodatkową możliwość przedstawienia uwag na etapie zgłaszania kontrargumentów. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja należycie rozpatrzyła i uwzględniła uwagi przedstawione w terminie przez wszystkie zainteresowane strony, na piśmie lub ustnie podczas posiedzeń wyjaśniających.

1.2. Niewprowadzanie środka tymczasowego

- (9) W dniu 18 lipca 2025 r. Komisja przesłała wniosek w sprawie rozważenia wprowadzenia środka tymczasowego. W wyniku dyskusji w ramach Komitetu ds. Środków Ochronnych Komisja postanowiła jednak nie wprowadzać tymczasowego środka ochronnego, lecz kontynuować dochodzenie.
- (10) W dniu 18 lipca 2025 r. Komisja, po dokonaniu wstępnego ustalenia i zgodnie z art. 113 ust. 1 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) powiadomiła Wspólny Komitet EOG, że środek ochronny jest uzasadniony na podstawie art. 112 Porozumienia EOG. W dniu 24 lipca 2025 r. odbyło się posiedzenie Wspólnego Komitetu EOG, na którym omówiono powiadomienie o wstępnym ustaleniu dotyczącym przywozu niektórych pierwiastków żelazostopowych. W dniu 8 sierpnia 2025 r. państwa EOG–EFTA przesłały odpowiedź na powiadomienie wystosowane przez Komisję do Wspólnego Komitetu EOG. W dniu 21 sierpnia 2025 r. Komisja poinformowała Wspólny Komitet EOG o zamiarze niewprowadzania środka tymczasowego i kontynuowania dochodzenia. W dniu 19 września 2025 r. Komisja poinformowała Wspólny Komitet EOG o statusie dochodzenia. W dniu 10 października 2025 r. Komisja zgodnie z art. 113 ust. 1 Porozumienia EOG powiadomiła Wspólny Komitet EOG, że środek ochronny jest uzasadniony na podstawie art. 112 Porozumienia EOG.

1.3. Dalsze postępowanie

- (11) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja kontynuowała dochodzenie dotyczące interesu Unii i przeanalizowała sytuację przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.
- (12) W celu uzyskania najbardziej aktualnych informacji na potrzeby ostatecznego ustalenia w dniu 4 sierpnia 2025 r. Komisja zwróciła się do stowarzyszenia reprezentującego producentów unijnych o przedłożenie zaktualizowanego kwestionariusza uzupełniającego obejmującego okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r., czyli „ostatni okres” lub „OO”.
- (13) W dniu 16 września 2025 r. dochodzenie przedłużono o dwa miesiące, publikując zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ^(⁵).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie przedłużające termin trwającego dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu pierwiastków stopowych na bazie manganu i krzemu C/2025/6211; Dz.U. C, C/2025/5015, 16.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/5015/oj>.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY LUB PRODUKTY BEZPOŚREDNIO KONKURENCYJNE

- (14) Produkt objęty dochodzeniem określony w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia to stopy na bazie krzemu i manganu, mianowicie (i) krzem, (ii) żelazomangan, (iii) żelazokrzem, (iv) żelazokrzemomangan, (v) żelazokrzemomagnez i (vi) krzemek wapnia.
- (15) Komisja ustaliła, że wszystkie rodzaje stopów na bazie krzemu i manganu produkowane przez producentów unijnych, zwane „produktem podobnym”, są podobne do produktu objętego dochodzeniem lub bezpośrednio wobec niego konkurencyjne. Zarówno krajowe, jak i przywożone produkty mają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. Służą identycznym celom i są oferowane za pośrednictwem podobnych lub identycznych kanałów sprzedaży klientom, którzy mogą je nabywać zarówno od dostawców krajowych, jak i zagranicznych. W związku z tym istnieje znaczny poziom konkurencji między produktem objętym dochodzeniem a produktem wytwarzanym przez producentów unijnych.
- (16) Po wszczęciu dochodzenia kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że nie istnieje jeden produkt objęty dochodzeniem, lecz kilka takich produktów. W związku z tym zakwestionowały one globalną analizę odnośnych tendencji w przywozie i wskaźników szkody łącznie w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu objętego dochodzeniem. Strony argumentowały, że analiza powinna obejmować rozróżnienie między stopami na bazie krzemu i manganu, w szczególności ze względu na różne stopnie zamienności.
- (17) W reakcji na te twierdzenia Komisja przeprowadziła dalszą analizę na podstawie odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu, a także zwróciła się o dodatkowe informacje podczas wizyt weryfikacyjnych w celu ustalenia, czy między poszczególnymi rodzajami produktu występują wzajemne powiązania, zamienność i konkurencja⁽⁶⁾. Różne rodzaje stopów na bazie krzemu i manganu wykazują znaczne podobieństwa pod względem technik produkcji i zastosowań przemysłowych⁽⁷⁾. Przykładowo żelazokrzem, żelazomangan i żelazokrzemomangan odgrywają w produkcji stali pokrywające się role. Łączy je przede wszystkim funkcja odtleniaczy, poprawiających jakość i właściwości końcowego produktu stopowego. Ponadto powstają z tych samych surowców, tj. żelaza, krzemu i manganu. W przemyśle stalowym żelazomangan i żelazokrzemomangan często stosuje się zamiennie. W przypadku gdy określony gatunek stali wymaga zarówno manganu, jak i krzemu, żelazomangan można zastąpić żelazokrzemomanganem. Producenci stali często łączą te stopy w celu nadania stali szczególnych właściwości chemicznych, optymalizując zarówno wydajność, jak i koszty. Krzemek wapnia i różne żelazostopy odgrywają w produkcji stali i procesach odlewniczych pokrywające się role, ale nie są całkowicie zamiennne. Chociaż wszystkie te materiały służą do modyfikacji lub poprawy właściwości stopionego metalu, ich właściwości chemiczne i funkcje metalurgiczne znacznie się różnią, co ogranicza możliwości ich bezpośredniej substitucji.
- (18) Jeśli chodzi o krzem, zastosowanie jego i żelazostopów w pewnym stopniu się pokrywa. Przemysł aluminiowy preferuje jednak przede wszystkim czysty krzem ze względu na jego kompatybilność z właściwościami aluminium, podczas gdy żelazokrzem wykorzystuje się wyłącznie w niszowych lub wtórnych zastosowaniach aluminium, w których pewna zawartość żelaza jest dopuszczalna lub konieczna. Żelazostopy to składniki stopowe dodawane w małych ilościach w celu poprawy właściwości stali, stanowiące drugorzędny składnik kosztów w produkcji stalowym. Z drugiej strony krzem to podstawowy surowiec wykorzystywany głównie w przemyśle aluminiowym, ale również chemicznym, w szczególności do produkcji silikonów.
- (19) Ponadto koszt produkcji krzemu jest znacznie wyższy (średnio o ponad 60 %) niż w przypadku żelazostopów. Rozróżnienie to znajduje również odzwierciedlenie w klasyfikacji w ramach systemu zharmonizowanego (HS). Krzem ujęty jest w dziale 28 Nomenklatury scalonej (CN) HS/UE, natomiast żelazostopy ujęte są w dziale 72. Substytucyjność krzemu i żelazostopów jest zatem ograniczona, w związku z czym stwierdza się, że krzem nie konkuruje bezpośrednio z żelazostopami.

⁽⁶⁾ Załącznik 1 do wniosku – Wymiennosc różnych typów produktu, numer rejestracyjny Sherlock: ted25.002049.

⁽⁷⁾ Ferroglobe PLC – przegląd produktów.

- (20) W związku z powyższym Komisja wyróżniła trzy odrębne grupy produktów objętych dochodzeniem, z których każda opiera się na surowcach pierwotnych i ich zamierzonych zastosowaniach. Oprócz analizy ogólnej przeprowadzono szczegółową analizę tendencji w przywozie oddzielnie dla każdej grupy produktów: a) krzemu, b) żelazostopów oraz c) krzemku wapnia. Badanie przywozu w podziale na grupy wykazało wzrost we wszystkich grupach w ujęciu bezwzględnym, z wyjątkiem przywozu w grupie krzemu, który to przywóz w okresie objętym dochodzeniem utrzymywał się na stałym poziomie lub zmalał nieznacznie o 0,2 %, a następnie spadł o 2,7 % w OO (zob. tabela 1).

Tabela 1

Przywóz krzemu.

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Przywóz krzemu w tonach	335 415	326 218	365 278	381 499	336 808	334 861	326 372
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	97	109	114	100	100	97

Źródło: EUROSTAT

- (21) W związku ze spadkiem przywozu w ujęciu bezwzględnym krzem wyłączono z zakresu produktu.
- (22) Ponadto z zakresu produktu wyłączono krzemek wapnia ze względu na brak produkcji tej grupy produktów w Unii, jak wyszczególniono w sekcji 7.
- (23) W związku z tym te dwie grupy produktów wyłączono z zakresu produktu, a analizę na potrzeby ostatecznego ustalenia przeprowadzono w odniesieniu do niektórych żelazostopów, tj. „produktu objętego dochodzeniem”.

3. PRODUCENCI UNIJNI

- (24) Wśród producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych w Unii znalazły się firmy Ferroglobe, Comilog, OFZ, Realloys, RW Silicium, Xeal, TDR Legure oraz ASK Metallurgy. Większość producentów unijnych należy do Stowarzyszenia Europejskich Producentów Żelazostopów („Euroalliances”). To stowarzyszenie branżowe odpowiada za 97 % unijnej produkcji stopów na bazie krzemu i manganu. Jego członkowie mają siedziby we Francji, Niemczech, Polsce, na Słowacji i w Hiszpanii.
- (25) W imieniu swoich członków stowarzyszenie branżowe poinformowało Komisję, że popiera wszczęcie dochodzenia w sprawie środków ochronnych, a także przyjęcie środka, ponieważ producenci unijni borykają się z wyjątkowymi trudnościami w wyniku silnej presji przywózowej powodowanej przez rosnącą globalną nadwyżkę mocy produkcyjnych oraz zamknięcia innych głównych rynków ze względu na środki ochrony handlu.
- (26) Komisja zwróciła się do ośmiu producentów unijnych wskazanych we wniosku i wymienionych powyżej w motywie 24 o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto w dniu 4 sierpnia 2025 r. Komisja zwróciła się do producentów unijnych o przedłożenie zaktualizowanego kwestionariusza uzupełniającego i otrzymała odpowiedzi od firm Ferroglobe, OFZ, Realloys, Xeal, Comilog oraz RW Silicium.
- (27) Jak wyjaśniono w motywach 17, 18 i 19, Komisja stwierdziła, że żelazostopy i krzem nie są produktami bezpośrednio konkurencyjnymi ze względu na różnice w kosztach produkcji, zastosowaniach i klasyfikacji HS. Na tej podstawie unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych zdefiniowano jako producentów żelazostopów.
- (28) W Unii działa siedmiu producentów produktów podobnych i bezpośrednio konkurencyjnych (Ferroglobe, OFZ, Realloys, Xeal, TDR Legure, Comilog oraz ASK Metallurgy) i wszyscy oni wypełnili kwestionariusz. Jak wskazano w motywie 5 powyżej, do wizyt weryfikacyjnych wybrano trzech producentów unijnych.

4. WZROST PRZYWOZU

- (29) Na podstawie informacji Eurostatu oraz informacji przekazanych przez producentów unijnych Komisja przeprowadziła analizę wzrostu przywozu produktu objętego dochodzeniem w latach 2019–2024 („okres objęty dochodzeniem”), a także wzięła pod uwagę tendencje w zakresie przywozu w OO. Komisja postanowiła wyznaczyć początek okresu objętego dochodzeniem na 2019 r., aby ustalenia nie były zniekształcone przez ewentualne zakłócenia na rynku spowodowane pandemią COVID-19. W celu wypełnienia zobowiązań Unii dotyczących przywozu z Ukrainy⁽⁸⁾ oraz wynikających z umowy o partnerstwie gospodarczym z Kenią⁽⁹⁾ przywóz z tych państw wyłączono z przedmiotowego dochodzenia. W okresie objętym dochodzeniem Kenia nie dokonywała wywozu produktu objętego postępowaniem do UE. W związku z tym we wszystkich poniższych rozważaniach przywóz nie obejmuje przywozu z Ukrainy, ponieważ nie jest on objęty przedmiotowym środkiem.
- (30) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii poprzez zsumowanie sprzedaży przemysłu unijnego w Unii i przywozu do Unii. Informacje na temat przywozu pozyskano od Eurostatu.
- (31) Łączny przywóz produktu objętego dochodzeniem kształtował się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość i ceny przywozu, produkcja, konsumpcja oraz przywóz w stosunku do produkcji i konsumpcji.

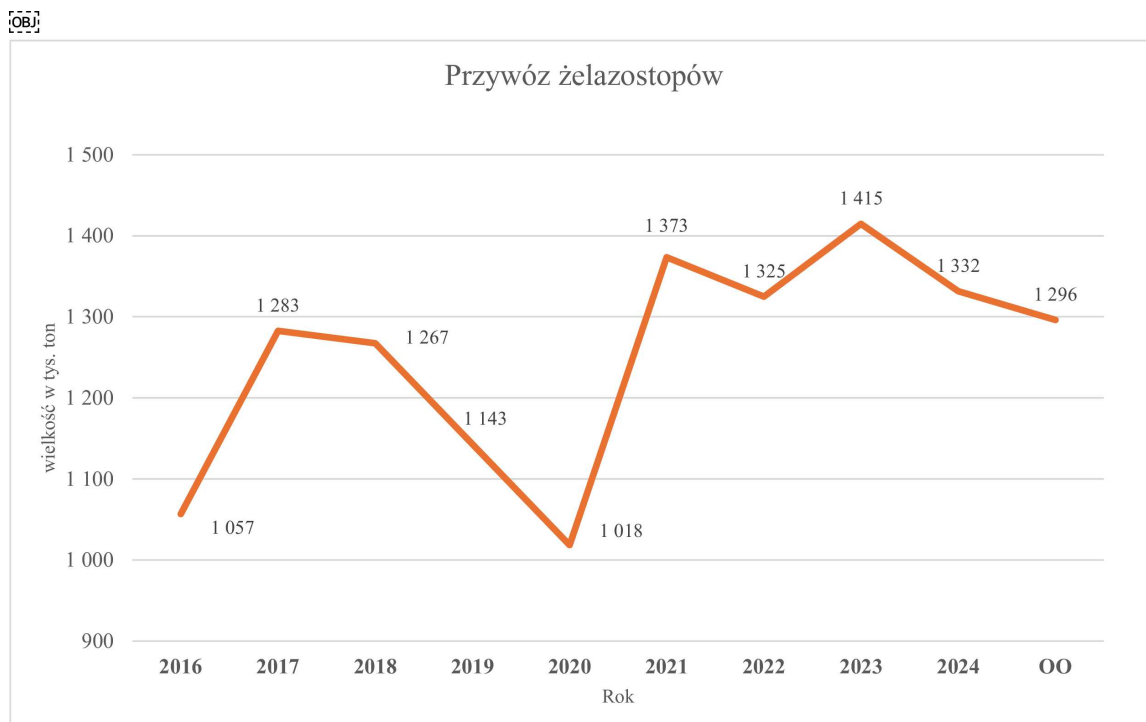
Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Przywóz żelazostopów w tonach	1 142 942	1 018 257	1 373 383	1 324 790	1 414 728	1 331 588	1 296 347
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	89	120	116	124	117	113
Ceny importowe CIF + KNU w EUR/t	1 067	960	1 215	1 927	1 342	1 184	1 174
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	90	114	181	126	111	110
Wielkość produkcji (w tonach)	616 707	477 006	598 314	415 657	275 573	351 540	309 976
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	77	97	67	45	57	50
Przywóz w stosunku do produkcji (współczynnik)	1,85	2,13	2,30	3,19	5,13	3,79	4,18
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	115	124	172	277	204	226
Konsumpcja w tonach	1 845 132	1 602 735	2 075 077	1 874 156	1 758 562	1 754 412	1 709 235
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	87	112	102	95	95	93
Przywóz w stosunku do konsumpcji (współczynnik)	0,62	0,64	0,66	0,71	0,80	0,76	0,76
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	103	107	114	130	123	122

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1153 z dnia 5 czerwca 2025 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w odniesieniu do przywozu produktów ukraińskich do Unii, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1153/oj>.

⁽⁹⁾ Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Republiką Kenii, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2024/1648/oj.

- (32) Ogólnie rzecz biorąc, w latach 2019–2024 przywóz produktu objętego dochodzeniem wzrósł o 17 % w ujęciu bezwzględny, przy czym odnotowano pewne wahania między poszczególnymi latami. Ten wzrost przywozu doprowadził do znacznego spadku produkcji producentów unijnych. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wzrost przywozu nie był wystarczająco duży, w szczególności ze względu na tendencję spadkową w latach 2023–2024. Chociaż w ostatnim roku okresu objętego dochodzeniem (2024 r.) przywóz był niższy niż w 2023 r., pozostaje on na wyższym poziomie niż w poprzednich latach (w szczególności w latach 2017 i 2018, gdy wynosił 1 282 i 1 267 mln ton). W stosunku do OO przywóz wzrósł od 2019 r. o 13 %, a wspomniana powyżej tendencja zwykła w przywozie w porównaniu z 2017 r. i 2018 r. również została potwierdzona.

Źródło: EUROSTAT

- (33) W OO przywóz nadal małał, podobnie jak w 2024 r., utrzymywał się jednak na wysokim poziomie i był wyższy niż poprzedni najwyższy historyczny wynik z 2017 r. W 2021 r. odnotowano wyższy poziom rocznego przywozu niż w 2022 r. w związku z ożywieniem gospodarczym po pandemii COVID-19, które doprowadziło do rekordowo wysokiego poziomu konsumpcji. Podsumowując, od 2021 r. przywóz utrzymuje się na podwyższonym poziomie, przy niewielkich wahaniami z roku na rok. Najnowsza tendencja spadkowa nie jest wystarczająco silna, aby osłabić dalszy wzrost ogólnego poziomu przywozu. W odpowiedzi na uwagi Komisja zauważyła również, że wymogiem prawnym nie jest „wzrost” przywozu w momencie dokonywania ustaleń ani na koniec okresu objętego dochodzeniem. Wymaga się raczej, aby produkt „był przywożony w zwiększonych ilościach”. Biorąc pod uwagę poziomy przywóz w okresie 2021 r. – OO w porównaniu z poprzednim okresem oraz fakt, że opisane wahania w okresie 2021 r. – OO są kilkukrotnie mniejsze niż wzrost w porównaniu z początkową częścią okresu objętego dochodzeniem (2019 r., 2020 r.), uzasadniony jest wniosek, że produkt jest przywożony w zwiększonych ilościach.
- (34) Ponadto przywóz znacznie wzrósł w stosunku do produkcji unijnej – zwiększył się o 104 % w latach 2019–2024 i o 126 % w porównaniu z OO. Najbardziej znaczący wzrost, wynoszący 105 %, odnotowano między 2022 r. a 2023 r. W ujęciu względnym przywóz również spadł, a nie wzrósł w 2024 r. w porównaniu z 2023 r. Mimo tego spadku względny przywóz utrzymał się jednak w 2024 r. na poziomie wyższym niż w 2022 r., a zatem wyższym niż we wszystkich latach w okresie objętym dochodzeniem, z wyjątkiem 2023 r. W związku z tym, w ujęciu względnym, mimo ostatniego spadku, produkt jest nadal przywożony w znacznie zwiększonych ilościach. Aby tak się nie działo, konieczny byłby dużo wyraźniejszy spadek.
- (35) Przywóz wzrósł również w stosunku do konsumpcji w Unii – zwiększył się o 23 % w latach 2019–2024 i o 22 % w porównaniu z OO. Po kilku latach wahań konsumpcja w Unii od 2022 r. stale spada, co sprawia, że ten względny wzrost jest bardziej widoczny.

- (36) Komisja stwierdza zatem, że nastąpił znaczny wzrost przywozu produktu objętego dochodzeniem, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak też, w większym stopniu, w ujęciu względnym. Wniosek ten wynika z kompleksowej analizy danych dotyczących całego okresu objętego dochodzeniem, a nie tylko punktów końcowych okresu 2019–2024 r. Wzmacnia go również analiza istotnych tendencji, które pojawiły się w tym okresie i w OO.

5. NIEPRZEWIDZIANY ROZWÓJ SYTUACJI

- (37) Komisja doszła do wniosku, że znaczny wzrost przywozu żelazostopów do Unii jest bezpośrednią konsekwencją nieprzewidzianych wydarzeń, które nie tylko prowadzą do zakłóceń równowagi w międzynarodowym handlu produktem objętym dochodzeniem, lecz także pogłębiają te zakłócenia.
- (38) W 2023 r. istniejące globalne moce produkcyjne szacowano na około 46 mln ton, natomiast światowa konsumpcja wyniosła 27,6 mln ton. W związku z tym już w 2023 r. nadwyżka mocy produkcyjnych wynosiła ok. 18 mln ton. Ponadto szacuje się, że w nadchodzących latach moce produkcyjne zostaną zwiększone o kolejne 9 mln ton. Oznacza to, że w przyszłości nadwyżka mocy produkcyjnych wyniesie w sumie ok. 27 mln ton, co odpowiada około 16-krotności całkowitego popytu w UE ⁽¹⁰⁾.
- (39) Ze względu na tę globalną nadwyżkę mocy produkcyjnych światowe ceny żelazostopów wykazywały tendencję spadkową, choć od 2020 r. widoczne były pewne wahania. Jak wyjaśniono w motywie 61 poniżej, na ceny żelazostopów w Unii wpływa cena ustalona przez główne państwa wywozu, takie jak Chiny i Indie.
- (40) Rynek unijny jest atrakcyjny dla producentów z państw wywozu ze względu na wielkość i poziom cen. Unia jest czołowym konsumentem niektórych stopów i funkcjonuje jako wysoce otwarty rynek. Zużywa około 21 % światowej produkcji, więcej niż Japonia (12 %), Ameryka Północna (11 %) i Korea Południowa (8 %). Ponadto rynek unijny jest również atrakcyjny dla produktu objętego dochodzeniem, w szczególności pod względem cen w porównaniu z innymi głównymi rynkami. Zgodnie z danymi ⁽¹¹⁾ przekazanymi przez przemysł Unii ceny w Unii są stale wyższe niż na innych rynkach, takich jak Indie i Chiny, z wyjątkiem Stanów Zjednoczonych. W latach 2023–2024 średnia cena dostaw w UE była o 35 % wyższa niż w Chinach, natomiast w Indiach ceny były średnio o 20 % niższe niż w UE.
- (41) W przypadku nadwyżki mocy produkcyjnych na skalę światową producenci borykają się z nadwyżką podaży, z którą próbują uporać się poprzez sprzedaż na rynkach, na których mogą osiągnąć wyższe ceny. Ze względu na wyższe ceny Unia stała się atrakcyjnym miejscem docelowym dla tej nadwyżki produktu.
- (42) Powyższe skutki zostały spotęgowane przez praktyki ograniczające handel na rynkach państw trzecich. W ostatnich latach wiele krajów w coraz większym stopniu korzystało z polityki handlowej i instrumentów ochrony handlu w celu ochrony producentów krajowych. Nowe i niedawno rozszerzone środki ochrony handlu dotyczące produktów pochodzących od najważniejszych eksporterów do Unii wymieniono w przypisie ⁽¹²⁾. Całkowita wielkość przywozu objętego tymi środkami wynosi ok. 168 000 ton, co odpowiada 48 % całkowitej produkcji unijnej w 2024 r.
- (43) Ostatnio takie środki wprowadziły Stany Zjednoczone w marcu 2025 r. w odniesieniu do przywozu żelazokrzemu z Brazylii, Kazachstanu i Malezji ⁽¹³⁾. W okresie objętym dochodzeniem państwa te należały również do największych importerów żelazokrzemu do Unii, a ze względu na zamknięcie amerykańskiego rynku żelazokrzemu dodatkowe 73 000 ton z tych miejsc pochodzenia może zostać przekierowane na rynek unijny. To przekierowanie odpowiadałoby 21 % całkowitej produkcji unijnej produktu objętego dochodzeniem w 2024 r., co spowodowałoby dodatkową szkodę dla producentów unijnych i doprowadziłoby do dalszego spadku udziału w rynku.

⁽¹⁰⁾ WoodMackenzie, wniosek Euroalliances, załącznik 5.

⁽¹¹⁾ CRU Group.

⁽¹²⁾ Meksyk 2023, Środek antydumpingowy wobec Indii – FeMn, Meksyk 2016, Środek antydumpingowy wobec Indii – FeSiMn, Korea Południowa 2023, Środek antydumpingowy wobec Indii – FeSiMn, Egipt 2020, Środek antydumpingowy wobec Indii – FeSi, Rosja 2023, Środek antydumpingowy wobec Gruzji – FeSiMn.

⁽¹³⁾ Rejestr Federalny USA 90 FR 14075, 90 FR 14077, 90 FR 14105, 90 FR 14108, 90 FR 14112, 90 FR 14114.

- (44) Ponadto administracja USA nałożyła na przywóz od swoich partnerów handlowych tzw. cła wzajemne o różnych stawkach. Jeśli chodzi o przywóz z Unii, w odniesieniu do produktów objętych cłami wzajemnymi, w tym niektórych żelazostopów, zastosowano maksymalną całościową taryfę na poziomie 15 %.
- (45) W świetle tych okoliczności potwierdza się, że nieprzewidziany rozwój sytuacji, w szczególności globalna nadwyżka mocy produkcyjnych, środki ochrony handlu stosowane przez państwa trzecie i ogólny wzrost cel, zwłaszcza w USA, nie tylko doprowadziły do znacznego wzrostu przywozu żelazostopów do Unii, lecz także będą nadal napędzać ten wzrost.

6. ZOBOWIĄZANIA, KTÓRYCH SKUTKIEM BYŁ WZROST PRZYWOZU

- (46) Produkt objęty dochodzeniem obejmuje kilka pozycji taryfowych i w odniesieniu do wszystkich tych pozycji taryfowych Unia Europejska ma następujące zobowiązania taryfowe⁽¹⁴⁾ wynikające z koncesji taryfowych ustalonych w poprzednich rundach wielostronnych negocjacji handlowych:

7202 11	2,7 % ad valorem
7202 19	2,7 % ad valorem
7202 21	5,7 % ad valorem
7202 29	5,7 % ad valorem
7202 30	3,7 % ad valorem
7202 99 30	2,7 % ad valorem

- (47) Koncesje te są wpisane, w czasie dokonywania ustaleń, do części I sekcja II unijnej listy koncesyjnej, poświadczonej jako lista EU CLXXIII – Unia Europejska w dniu 1 grudnia 2016 r.⁽¹⁵⁾, z późniejszymi zmianami.
- (48) W wyniku tych koncesji wpisanych na listę koncesyjną Unii Europejskiej, załączoną do GATT i stanowiącą jego integralną część na podstawie art. II ust. 7 GATT 1994, a także ze względu na zapisy zawarte w innych częściach GATT 1994 Unia Europejska ma w szczególności następujące zobowiązania zaciągnięte na mocy GATT 1994: art. XI ust. 1, zakazujący ograniczeń pozataryfowych w przywozie wyżej wymienionych produktów, oraz, co ważne, art. II ust. 1 lit. a) i art. II ust. 1 lit. b), zdanie pierwsze i drugie, GATT 1994. Zgodnie z art. II ust. 1 lit. b) zdanie pierwsze UE nie może, bez stosownego wyjątku, nakładać zwykłych cel na przedmiotowy produkt w wysokości przekraczającej wartości określone i przewidziane w odpowiedniej części listy koncesyjnej UE, tj. stawkę wskazaną powyżej w odniesieniu do każdej z objętych nią pozycji taryfowych. Ponadto w czasie dochodzenia należności celne przywozowe stosowane przez UE w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, znane również jako stawki celne stosowane względem kraju najbardziej uprzywilejowanego, były na maksymalnym poziomie dozwolonym w ramach zobowiązań taryfowych wskazanych powyżej.
- (49) Produkt objęty dochodzeniem przywożono w zwiększonych ilościach w wyniku wyżej wymienionych zobowiązań podjętych na mocy GATT 1994 (art. XI ust. 1, art. II ust. 1 lit. a) i art. II ust. 1 lit. b) zdanie pierwsze i drugie GATT 1994), ponieważ zobowiązania te, w połączeniu z koncesjami taryfowymi wprowadzonymi przez Unię Europejską w ramach kolejnych rund wielostronnych negocjacji handlowych, przyczyniły się do poprawy i zabezpieczenia warunków dostępu do rynku Unii Europejskiej dla przywozu produktu objętego dochodzeniem. Wyżej wymienione zobowiązania taryfowe Unii Europejskiej spowodowały zatem wzrost przywozu i nie dały UE możliwości zwiększenia zwykłych cel zamiast wprowadzenia środka ochronnego. Jednocześnie stanowi to wyjaśnienie, w jaki sposób przedmiotowe zobowiązania spowodowały wzrost przywozu, który powoduje poważną szkodę.
- (50) Wspomniane zobowiązania wynikające z GATT uniemożliwiły jednocześnie UE zwiększenie stosowanych cel przywozowych na przedmiotowy produkt. Były to zatem „zobowiązania Unii Europejskiej wynikające z GATT 1994, które ograniczyły jej zdolność do przeciwdziałania szkodzi wynikającej ze wzrostu przywozu lub jej naprawienia”. Równocześnie Unia Europejska „zawiesiła te zobowiązania w wyniku” wprowadzenia środka ochronnego.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2522 z dnia 23 września 2024 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj.

⁽¹⁵⁾ Dokument WTO WT/Let/1220.

7. POWAŻNA SZKODA

7.1. Sytuacja producentów unijnych

- (51) Aby ustalić, czy istnieją dowody na wystąpienie poważnej szkody dla unijnych producentów produktu objętego dochodzeniem, Komisja, zgodnie z art. 9 rozporządzenia 2015/478 i art. 6 rozporządzenia 2015/755, zbadała tendencje w zakresie konsumpcji, produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży, udziału w rynku, cen, rentowności, zapasów, stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału, przepływów środków pieniężnych oraz zatrudnienia w przypadku produktu objętego dochodzeniem w odniesieniu do lat 2019–2024.
- (52) W analizie uwzględniono sytuację na całym świecie, szczególną uwagę zwracając na kształtowanie się przywozu. Jak wskazano w sekcji 2, krzem wyłączono z zakresu produktu. W odniesieniu do krzemku wapnia dochodzenie wykazało, że na początku okresu objętego dochodzeniem był on wytwarzany przez dwóch producentów w Unii, ale produkcja ustała w 2023 r. Podczas weryfikacji producenci nie przedstawili informacji wskazujących, że w najbliższej przyszłości zostanie wznowiona jakakolwiek znacząca produkcja. Biorąc pod uwagę brak produkcji w Unii, krzemek wapnia wyłączono z zakresu produktu. W związku z tym, jak wyjaśniono w sekcji 2, zakres produktu definiuje się jako żelazostopy i na tej podstawie przeprowadza się dalszą analizę.
- (53) W dniu 4 sierpnia 2025 r. Komisja zwróciła się do producentów unijnych o dostarczenie dodatkowych danych za pierwsze sześć miesięcy 2025 r. na potrzeby zbadania, jak sytuacja zmieniła się po okresie objętym dochodzeniem, który obejmował lata 2019–2024.
- (54) Analizując ogólną sytuację, można zauważyć, że konsumpcja w Unii, sprzedaż producentów unijnych oraz analogiczny udział w rynku kształtowały się w następujący sposób:

Tabela 3

Konsumpcja w Unii, sprzedaż krajowa i udział w rynku krajowym.

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Konsumpcja w tonach	1 845 132	1 602 735	2 075 077	1 874 156	1 758 562	1 754 412	1 709 235
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	87	112	102	95	95	93
Sprzedaż krajowa w tonach	702 190	584 478	701 694	549 366	343 835	422 825	412 889
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	83	100	78	49	60	59
Udział w rynku krajowym	38 %	36 %	34 %	29 %	20 %	24 %	24 %

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (55) Choć w pierwszej połowie okresu objętego dochodzeniem konsumpcja w Unii podlegała wahaniom, od tego czasu wykazuje tendencję spadkową. Między 2019 r. a OO sprzedaż krajowa producentów unijnych spadła o 41 %, co doprowadziło do zmniejszenia się udziału w rynku o 14 %. W tym samym okresie przywóz wzrósł w ujęciu bezwzględnym o 13 %. Udział przemysłu Unii w rynku wyraźnie malał w całym okresie objętym dochodzeniem i jedynie nieznacznie wzrósł w 2024 r., kiedy przemysł Unii sprzedawał ze stratą, aby konkurować ze zwiększonym przywozem po niskich cenach.

- (56) Jak wynika z odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Wielkość produkcji (w tonach)	616 707	477 006	598 314	415 657	275 573	351 540	309 976
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	77	97	67	45	57	50
Moce produkcyjne w tonach	1 102 794	1 041 422	1 053 615	1 006 108	1 028 989	947 203	892 526
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	94	96	91	93	86	81
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	56 %	46 %	57 %	41 %	27 %	37 %	35 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (57) Moce produkcyjne zmniejszyły się w okresie 2019 r. – OO o 19 %, a produkcja unijna spadła w tym samym czasie o 50 %. W związku z tym również wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych spadł z 56 % do 35 %. Produkcja nieznacznie wzrosła w 2024 r., ale była nadal znacznie niższa niż w poprzednich latach, z wyjątkiem 2023 r. W OO produkcja ponownie zmalała.
- (58) Z danych Eurostatu i odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że ceny importowe, ceny sprzedaży producentów unijnych, różnice cen, koszty produkcji i rentowność kształtowały się następująco:

Tabela 5

Ceny importowe, ceny sprzedaży producentów unijnych, różnice cen, koszty produkcji i rentowność.

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Ceny importowe CIF + KNU w EUR/t	1 067	960	1 215	1 927	1 342	1 184	1 174
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	90	114	181	126	111	110
Cena sprzedaży producentów unijnych w EUR/t	1 011	937	1 457	2 233	1 486	1 295	1 230
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	93	144	221	147	128	122
Różnice w cenie	- 6 %	- 3 %	17 %	14 %	10 %	9 %	5 %
Koszt produkcji (EUR/t)	1 112	1 043	1 354	2 145	1 633	1 449	1 482
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	94	122	193	147	130	133
Rentowność (% obrotu)	- 10 %	- 11 %	7 %	4 %	- 7 %	- 12 %	- 20 %

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (59) Znaczny wzrost przywozu doprowadził do utrzymującej się presji na obniżenie cen sprzedaży w Unii. Poskutkowało to znaczną różnicą cenową, sięgającą w 2021 r. nawet 17 % i utrzymującą się w okresie objętym dochodzeniem, co negatywnie wpłynęło na rentowność przemysłu Unii.
- (60) W 2019 r. i 2020 r. producenci unijni odnotowali straty wynoszące odpowiednio 10 % i 11 %. W 2021 r., kiedy miało miejsce ożywienie gospodarcze po pandemii COVID-19, zyski osiągnęły 7 %, ale w 2022 r. spadły do 4 %, a następnie odnotowano straty wynoszące 7 % w 2023 r. i 12 % w 2024 r., kiedy to dokonywano przywozu po cenach niższych niż koszty produkcji przemysłu Unii. Tendencja ta pogłębiła się w OO, kiedy straty osiągnęły najwyższy poziom 20 %.
- (61) Od 2021 r., ze względu na niskie ceny importowe, ceny producentów unijnych były tłumione. Ze względu na tę presję cenową producenci unijni nie mogli podnieść cen w celu pokrycia ponoszonych kosztów, co przysporzyło im znacznych strat. Unijne ceny żelazostopów jako towaru, który jest przedmiotem obrotu na całym świecie, opierają się na indeksie CRU (Commodities Research Unit). Aby ustalić wartość indeksu CRU, bierze się pod uwagę szereg czynników, głównie związanych z podażą i popytem na dany towar na całym świecie⁽¹⁶⁾. Państwa wywozu, których działalność produkcyjna i wywozowa ma dużą skalę, poprzez kształtowanie cen wywierają wpływ na indeksy cen⁽¹⁷⁾ powszechnie stosowane na rynku do celów negocjacji umów sprzedaży w Unii. Na globalnym rynku żelazostopów dominującymi światowymi podmiotami kształtującymi ceny pozostają Chiny i Indie, głównie ze względu na samą wielkość produkcji i moce produkcyjne oraz znaczne rezerwy surowców krytycznych potrzebnych do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem. Ponieważ w porównaniu z producentami z tych krajów producenci unijni mają znacznie mniejsze moce produkcyjne, ich zdolność wpływania na unijne ceny żelazostopów jest ograniczona. W związku z tym ceny odniesienia ustalane zazwyczaj w Azji zmuszają producentów unijnych do akceptowania warunków cenowych kształtowanych przez głównych producentów, co uniemożliwia im podniesienie swoich cen.
- (62) Jak wynika z odpowiedzi udzielonych przez producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu, przepływy środków pieniężnych, stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału, zapasy i zatrudnienie kształtowały się następująco:

Tabela 6

Przepływy środków pieniężnych, stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału i zapasy.

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	- 21 616	8 100	40 278	94 206	27 558	- 34 678	- 37 255
Stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału (%)	- 1,6 %	- 1,1 %	2,3 %	5,0 %	1,1 %	0,0 %	- 0,3 %
Zapasy (w tonach)	69 373	47 198	55 861	37 349	47 175	45 120	40 149
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	68	81	54	68	65	58

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (63) W okresie od 2019 r. do OO producenci unijni borykali się ze spadkiem sprzedaży (tabela 3) i ponosili straty (tabela 5) z powodu zwiększonego przywozu. W okresie objętym dochodzeniem przepływy środków pieniężnych i stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału wykazywały podobną tendencję – ulegały znacznym wahaniom, ale powróciły w OO do wartości ujemnej. W okresie objętym dochodzeniem zmniejszyły się również zapasy.

⁽¹⁶⁾ CRU Prices – BULK FERROALLOYS – Methodology and Definitions Guide (Ceny CRU – żelazostopy luzem – przewodnik dotyczący metod i definicji).

⁽¹⁷⁾ Indeks CRU (Commodities Research Unit): CRU publikuje wskaźniki odniesienia dla cen różnych towarów, w tym żelazostopów, stosowane do wyceny zamówień i wyceny rynkowej. CRU Group: Strona główna – CRU Group; Załącznik 17 do wniosku.

Tabela 7

Zatrudnienie

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	OO
Zatrudnienie	2 252	2 077	1 977	1 866	1 686	1 819	1 705
Wskaźnik z 2019 r. = 100	100	92	88	83	75	81	76

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (64) W okresie objętym dochodzeniem producenci unijni borykali się ze znacznymi trudnościami, co doprowadziło do zmniejszenia liczby miejsc pracy o 19 %. W porównaniu z OO oznacza to spadek o 24 % w stosunku do roku bazowego 2019.

7.2. Wniosek

- (65) W związku z powyższym stwierdza się, że producenci unijni ponoszą poważną szkodę, o czym świadczy w szczególności zmniejszenie produkcji, sprzedaży, udziału w rynku, zatrudnienia, znaczne tłumienie cen oraz istotne straty w okresie objętym dochodzeniem. Najnowsze dane potwierdziły również, że sytuacja w OO się pogarsza.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (66) Komisja zbadała, czy zwiększony przywóz wyrządził poważną szkodę producentom unijnym. Ponadto Komisja przeanalizowała również, czy w tym samym czasie szkody producentom unijnym mogły przysporzyć inne znane czynniki, co podważyłoby istnienie związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz nie były łączone ze zwiększonym przywozem. Czynniki te to wzrost kosztów produkcji ze względu na wysokie ceny energii, wyniki wywozu producentów unijnych oraz przywóz z Ukrainy i Kenii. Jak wspomniano w sekcji 4, w okresie objętym dochodzeniem Kenia nie wywoziła do Unii produktu objętego dochodzeniem.

8.1. Wzrost przywozu

- (67) Przypomina się, że produkt wytwarzany przez producentów unijnych jest podobny do produktu objętego dochodzeniem lub bezpośrednio konkurencyjny w stosunku do niego. Ma te same podstawowe cechy, takie same zastosowania i jest sprzedawany za pośrednictwem podobnych lub identycznych kanałów sprzedaży.
- (68) Jak stwierdzono w sekcji 4 powyżej, całkowita wielkość przywozu znacznie wzrosła – o 13 % w OO w porównaniu z poziomami z 2019 r., a w szczególności od 2021 r. Na początku okresu objętego dochodzeniem, tj. w 2019 r. i 2020 r., producenci ponieśli straty w wysokości około 10 %, podczas gdy przywóz nadal utrzymywał się na niższym poziomie. Te słabe wyniki gospodarcze producentów unijnych można wytłumaczyć ogólnym pogorszeniem koniunktury gospodarczej w Unii, w szczególności znacznym spadkiem produkcji stali w 2019 r. i w okresie pandemii COVID-19. W porównaniu z 2018 r. produkcja stali surowej spadła o 6 %, a wytop stali nierdzewnej o 8,1 %⁽¹⁸⁾. Doprowadziło to do znacznego spadku cen produktu objętego dochodzeniem, co przysporzyło strat producentom unijnym⁽¹⁹⁾. W latach 2019–2020 wielkość przywozu również zmniejszyła się o 11 punktów procentowych ze względu na pandemię COVID-19, co zbiegło się z ogólnym spadkiem konsumpcji. Ten spadek przywozu nie doprowadził jednak do zmniejszenia się jego udziału w rynku, który wzrósł nieznacznie o 2 % mimo ogólnych zaburzeń rynku spowodowanych pandemią COVID-19. Po ożywieniu gospodarczym w 2021 r. przywóz wzrósł do wysokiego poziomu i utrzymał się na nim mimo spadku konsumpcji o 19 punktów procentowych w OO w porównaniu z 2021 r. Poza tym, że zwiększony przywóz wywierał presję ilościową, od 2021 r. średnia cena importowa była również od 17 % do 5 % niższa od ceny sprzedaży producentów unijnych. Ten wzrost przywozu po niższych cenach od 2021 r. zbiegł się ze znacznym spadkiem udziału producentów unijnych w rynku wynoszącym 10 punktów procentowych oraz stałą tendencją spadkową w zakresie rentowności, która w OO doszła do poziomu -20 %.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie roczne Eurofer za 2020 r., <https://www.eurofer.eu/publications/archive/annual-report-2020>, a także Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2024, <https://worldsteel.org/media/publications/>.

⁽¹⁹⁾ Informacje, o które zwróciła się Komisja, przekazane przez Euroalliances, 30 czerwca 2025 r.

- (69) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wzrost przywozu nie jest wystarczający, aby wyrządzić przemysłowi Unii poważną szkodę. Argumentowały one natomiast, że te tendencje w przywozie wskazują jedynie na wahania, które odzwierciedlają globalne ożywienie gospodarcze po pandemii COVID-19.
- (70) W następstwie pandemii nastąpił wyraźny i nagły wzrost przywozu, który wywierał zarówno bezpośrednią, jak i pośrednią presję na producentów unijnych, co doprowadziło do zmniejszenia ich udziału w rynku krajowym. Z wyników finansowych producentów unijnych jasno wynika, że problemem nie było tylko wznowienie funkcjonowania globalnych łańcuchów dostaw. W istocie nastąpił znaczny napływ produktów przywożonych na rynek unijny, na poziomie wyższym niż w latach 2016–2019 i w takich warunkach cenowych, które skutkowały tłumieniem cen sprzedaży w Unii, osłabiając tym samym rentowność przemysłu Unii.
- (71) Komisja stwierdziła zatem, że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między wzrostem przywozu a poważną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

8.2. Pozostałe znane czynniki

- (72) Aby upewnić się, że poważna szkoda nie wynika z czynników innych niż wzrost przywozu, Komisja zbadała, czy do poważnej szkody poniesionej przez producentów unijnych mogły przyczynić się inne czynniki, zarazem oddzielając i odróżniając wpływ tych czynników od skutków zwiększonego przywozu, w celu ustalenia, czy istnieje rzeczywisty i istotny związek przyczynowo-skutkowy.
- (73) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że producenci unijni odczuwają skutki wysokich cen energii w Unii, a nie zwiększonego przywozu. Ceny energii w Unii rzeczywiście są na ogół wyższe niż w niektórych innych częściach świata. W normalnych warunkach rynkowych producenci mogą jednakże odzwierciedlać wzrost kosztów w cenach sprzedaży w celu utrzymania zysków na rozsądnym poziomie. Zwiększony przywóz uniemożliwił producentom unijnym podniesienie cen sprzedaży w stopniu wystarczającym do pokrycia wzrostu ceny energii elektrycznej. Jak opisano w motywie 61, producenci unijni są zmuszeni do akceptowania warunków cenowych narzucanych przez głównych producentów światowych. W rezultacie nie mogli podnieść swoich cen mimo nieuniknionego wzrostu kosztów wywołanego rosnącymi cenami energii. Szkoda była zatem rezultatem nie wzrostu kosztów jako takiego, lecz – spowodowanej zwiększonym przywozem – niezdolności producentów unijnych do dokładnego odzwierciedlenia tych podwyższonych kosztów w cenach sprzedaży.
- (74) Komisja przeanalizowała również wpływ wywierany przez przywóz produktu objętego dochodzeniem z Ukrainy i stwierdziła, że przywóz ten nie przyczynił się do powstania analizowanej poważnej szkody do celów spełnienia warunków zastosowania środka ochronnego (równoległość). Przywóz z Ukrainy wyłączono z zakresu przedmiotowego dochodzenia w sprawie środków ochronnych, jak już wskazano w sekcji 4. W 2019 r. przywóz z Ukrainy stanowił 21 % całkowitego przywozu do UE, ale do 2024 r. jego udział spadł do zaledwie 4 %. Przywóz z Ukrainy nie stanowił zatem znacznej części całkowitego przywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym Komisja uważa, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z Ukrainy nie przyczynił się do poważnej szkody poniesionej przez producentów unijnych.
- (75) Komisja oceniła również wyniki wywozu producentów unijnych na podstawie danych zawartych w otrzymanych odpowiedziach na pytania ujęte w kwestionariuszu. W okresie objętym dochodzeniem wywóz zmniejszył się o 52 %. W porównaniu z OO spadek ten jest jeszcze wyraźniejszy i wynosi 72 % od 2019 r. Biorąc pod uwagę nadwyżkę mocy produkcyjnych na całym świecie i wpływ, jaki na ustalanie cen mają podmioty globalne, takie jak Chiny i Indie, producenci unijni znajdowali się pod presją również na rynkach wywozowych.
- (76) W rezultacie Komisja nie wskazała żadnych innych czynników, które mogłyby osłabić związek przyczynowy między wzrostem przywozu i poważną szkodą dla producentów unijnych.

8.3. Wniosek

- (77) Komisja ustaliła, że istnieje związek przyczynowy między zwiększonym przywozem produktu objętego dochodzeniem a poważną szkodą poniesioną przez producentów unijnych. Jak określono powyżej, wysokie ceny energii, inny przywóz i wyniki wywozu mogły przyczynić się do poważnej szkody poniesionej przez producentów unijnych, ale nie osłabiły związku przyczynowego.

9. INTERES UNII

- (78) Komisja zbadała ponadto, czy istnieją przekonujące powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środka w wyniku przedmiotowego dochodzenia nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii została oparta na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu unijnych producentów, importerów oraz użytkowników.
- (79) Przemysł Unii składa się z siedmiu producentów, którzy mają siedziby w różnych państwach członkowskich Unii i w 2024 r. zatrudniali bezpośrednio w związku z produktem objętym dochodzeniem ponad 1 800 osób.
- (80) Ustalono, że przemysł Unii ponosi poważną szkodę wywołaną przez wzrost przywozu.
- (81) Żelazostopy mają kluczowe znaczenie dla produkcji wysokiej jakości stali i stopów metali wykorzystywanych w przemyśle motoryzacyjnym, lotniczym i kosmicznym, budowlanym i elektronicznym. W interesie Unii leży posiadanie konkurencyjnego i zdrowego przemysłu żelazostopów, wspierającego szeroki zakres działalności produkcyjnej niższego szczebla, zwiększającego wydajność i konkurencyjność.
- (82) Ponieważ zakłócenia w globalnym łańcuchu dostaw uwypuklają podatność na zagrożenia, posiadanie rentownego przemysłu żelazostopów zapewnia Unii możliwość utrzymania produkcji przemysłowej i strategicznej autonomii nawet w czasach globalnej niepewności.
- (83) W tym kontekście kilka zainteresowanych stron twierdziło, że środek prawie na pewno poskutkowałby wzrostem cen surowców dla niektórych wytwórców stali i ograniczeniem dostępności żelazostopów dla producentów stali w UE. Ponadto twierdziły one, że taki środek mógłby zakłócić funkcjonowanie całego łańcucha dostaw aluminium w Unii i zwiększyć koszty produkcji. Niektóre zainteresowane strony wyraziły obawy, że źródła dostaw już są ograniczone i że proponowany środek ochronny może skutkować niedoborem dostaw. Twierdziły one również, że produkty nie są dostępne u producentów unijnych albo nie są dostępne w stopniu wystarczającym.
- (84) Użytkownicy i importerzy zasadniczo poszukują najniższej możliwej ceny. W ich interesie leży jednak również posiadanie konkurencyjnego i rentownego przemysłu Unii jako niezawodnego źródła dostaw. Środki ochronne mają na celu ochronę przemysłu krajowego przed zwiększonym przywozem i poważną szkodą, jaką on powoduje. W ten sposób wspierają one zatrudnienie krajowe i pomagają kluczowym gałęziom przemysłu, takim jak branża żelazostopów, wytrzymać presję przywozową.
- (85) Jednocześnie należy zapewnić wystarczającą dostępność żelazostopów użytkownikom. Komisja uważa, że środek ochronny w formie specjalnego kontyngentu taryfowego dla poszczególnych rodzajów produktu pozwala na osiągnięcie równowagi między interesami producentów i użytkowników, z jednej strony zaradzając poważnej szkodzie powodowanej przez zwiększony przywóz, a z drugiej strony umożliwiając bezcłowy przywóz do Unii na znaczną skalę, co zapewni skuteczną konkurencję między przywozem a produkcją unijną, a tym samym ograniczy ryzyko niedoboru. Utrzymane na odpowiednim poziomie cło poza kontyngentem zagwarantuje na rynku unijnym poziomy cen, które umożliwią przemysłowi unijnemu konkurowanie z przywozem.
- (86) Środek ten będzie również katalizatorem rozwoju i wzmocnienia zdolności produkcyjnych Unii. Nałożenie zmiennej stawki celnej poza kontyngentem pozwoli producentom unijnym na wznowienie i zwiększenie produkcji oraz odzyskanie konkurencyjności. W perspektywie długoterminowej sprawi to, że przemysł Unii będzie bardziej zrównoważony i konkurencyjny.
- (87) Na podstawie powyższych rozważań oraz dokładnej analizy różnych interesów Komisja stwierdziła, że w interesie Unii leży przyjęcie środka ochronnego w formie specjalnych kontyngentów taryfowych dla poszczególnych rodzajów produktu, co pozwoli na bezcłowy przywóz pewnej ilości produktów oraz wzrost cel w odniesieniu do przywozu przekraczającego wielkość kontyngentu. Stawkę cła poza kontyngentem ustala się poprzez odniesienie do różnicy między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową. Ten zrównoważony środek umożliwiłby dalszy przywóz żelazostopów do Unii, gwarantując, że zagraniczne dostawy będą nadal zaspokajać potrzeby przemysłu niższego szczebla, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonych poziomów cen dla przemysłu Unii.
- (88) Unijni producenci żelazostopów mają strategiczne znaczenie dla stabilności gospodarczej i długoterminowej odporności Unii. W związku z tym Komisja uważa, że środek ochronny leży w interesie Unii.

10. WYŁĄCZENIA NIEKTÓRYCH PAŃSTW Z ZAKRESU ŚRODKA

- (89) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 i międzynarodowymi zobowiązaniami Unii środek nie może mieć zastosowania wobec żadnych produktów pochodzących z krajów rozwijających się będących członkami WTO lub z Algierii ⁽²⁰⁾, jeżeli udział danego kraju w przywozie tego produktu do Unii nie przekracza 3 %, pod warunkiem że kraje rozwijające się będące członkami WTO, których udział w przywozie jest niższy niż 3 %, łącznie posiadają udział nie większy niż 9 % całkowitego przywozu do Unii produktów objętych dochodzeniem.
- (90) O ile nie jest to wyraźnie określone w załączniku I, Komisja ustaliła, że przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z krajów rozwijających się będących członkami WTO i z Algierii spełnia wymogi pozwalające na skorzystanie ze wspomnianego powyżej odstępstwa.
- (91) Ponadto, jak wyjaśniono również w sekcji 4, na podstawie obowiązujących przepisów Unii wymagane jest zwolnienie przywozu z Ukrainy ze stosowania środka ochronnego. Unia przyjęła rozporządzenie (UE) 2025/1153 ⁽²¹⁾ zawieszające stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w zakresie, w jakim odnoszą się one do przywozu z Ukrainy. Zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem i zgodnie z wymogiem WTO dotyczącym równoległości przywóz z Ukrainy wyłączono z zakresu przedmiotowego dochodzenia w sprawie środków ochronnych ⁽²²⁾.

11. ZOBOWIĄZANIA WYNIKAJĄCE Z PEWNYCH UMÓW DWUSTRONNYCH MIĘDZY UNIĄ A PAŃSTWAMI TRZECIMI

- (92) Komisja dopilnowała, aby przedmiotowy środek był zgodny ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z dwustronnych lub regionalnych umów handlowych z państwami trzecimi.
- (93) W odniesieniu do przywozu z Norwegii i Islandii (nie ma przywozu z Liechtensteinu) środek spełnia wymogi art. 112 i 113 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”). W szczególności Komisja stwierdziła, że w przypadku unijnych producentów żelazostopów mogą utrzymywać się poważne trudności gospodarcze o charakterze sektorowym.
- (94) Po pierwsze, Komisja ustaliła, że szkoda gospodarcza wyszczególniona w sekcji 7 została wyrządzona określonym unijnym producentom żelazostopów i że producenci ci stanowią odrębny sektor w rozumieniu art. 112 Porozumienia EOG. Producenci prowadzą ten sam lub podobny rodzaj działalności gospodarczej, mianowicie produkcję produktu objętego dochodzeniem. Produkty producentów unijnych są przeznaczone dla tego samego rodzaju przemysłu niższego szczebla, a wszyscy producenci korzystają z podobnych kanałów sprzedaży produktu objętego dochodzeniem (zob. sekcja 2 powyżej). Produkcja żelazostopów jest zatem działalnością, którą można zakwalifikować jako „sektor”, w związku z czym poważne trudności napotymane przez tych producentów można uznać za „sektorowe”.
- (95) Po drugie, na podstawie sektorowych wskaźników gospodarczych i finansowych opisanych w sekcji 7 Komisja stwierdziła, że producenci unijni ponieśli poważną szkodę. Te same wskaźniki świadczą o występowaniu poważnych trudności gospodarczych w rozumieniu art. 112 Porozumienia EOG w ostatnich latach okresu objętego dochodzeniem, tj. w latach 2023 i 2024. Ponadto w ramach swojej oceny Komisja przeanalizowała również wielkość i ceny przywozu z państw EFTA będących stronami Porozumienia EOG. W 2024 r. Norwegia i Islandia odpowiadały za 47,4 % łącznego przywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem i dokonywały wywozu do Unii po cenach zbliżonych do cen producentów unijnych i wyższych niż w przypadku przywozu z innych miejsc pochodzenia. Mimo że ceny te były wyższe niż ceny przywozu z innych miejsc pochodzenia, nadal wywierały presję konkurencyjną na producentów unijnych prowadzących sprzedaż po cenach znajdujących się na zbliżonym poziomie, a tym samym tłumiły ceny tych producentów unijnych, ponieważ nie byli oni w stanie podnieść swoich cen do poziomu wystarczającego do pokrycia ponoszonych kosztów.

⁽²⁰⁾ 2005/690/WE: Decyzja Rady z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie zawarcia Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną, z drugiej strony, Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2005/690/oj>.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1153 z dnia 5 czerwca 2025 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w odniesieniu do przywozu produktów ukraińskich do Unii, Dz.U. L, 2025/1153, 5.6.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1153/oj>.

⁽²²⁾ Przedmiotowy środek zapewnia traktowanie przysługujące członkom WTO również krajom niebędącym członkami WTO.

- (96) Po trzecie, biorąc pod uwagę, że warunki sprzyjające występowaniu poważnych trudności gospodarczych obserwuje się przez dłuższy okres, tj. dwa lata, i nic nie wskazuje na to, by w najbliższej przyszłości można było spodziewać się poprawy, jest prawdopodobne, że sytuacja ta się utrzyma, i poważne trudności gospodarcze w rozumieniu art. 112 porozumienia EOG mogą nie ustępować.
- (97) Po czwarte, Komisja oceniła, jaki rodzaj środka byłby bezwzględnie niezbędny do zaradzenia sytuacji i w najmniejszym stopniu zakłócałby funkcjonowanie Porozumienia EOG. Jednocześnie Komisja zbadała również, jaki rodzaj środka pozwoliłby producentom unijnym odzyskać konkurencyjność i nadrobić poniesione straty.
- (98) Komisja postanowiła nałożyć środek w formie specjalnych kontyngentów taryfowych dla poszczególnych rodzajów produktu oraz podniesienia cła poza kontyngentem, która to podwyższona stawka ma być określana poprzez odniesienie do różnicy między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową, jak wyjaśniono w sekcji 12 poniżej. Komisja ustaliła, że taka forma środka pozwoli przemysłowi Unii odzyskać udział w rynku i konkurencyjność oraz umożliwi kontynuację przywozu z państw EFTA będących stronami Porozumienia EOG przy możliwie najmniejszych zakłóceniach. W szczególności środek wybrano tak, aby umożliwić przemysłowi Unii odzyskanie udziałów w rynku bez ponoszenia strat oraz aby możliwe było stosowanie go przez wystarczająco długi okres, umożliwiając przemysłowi Unii wyjście z poważnych trudności gospodarczych. Zakres środka ukierunkowano starannie na podstawie obiektywnych kryteriów, w tym podobieństwa produktów, substytucyjności i stopnia zakłóceń na rynku, tak aby środek miał zastosowanie do określonego produktu, którego wielkość przywozu i ceny importowe spowodowały poważne trudności gospodarcze. Zapewnia to proporcjonalność i zgodność z Porozumieniem EOG, które wymaga, aby środek był bezwzględnie niezbędny co do zakresu i czasu trwania.
- (99) Komisja zobowiązuje się do stałego monitorowania funkcjonowania środków ochronnych oraz do przeprowadzania konsultacji z Norwegią i Islandią co trzy miesiące w celu zniesienia środka przed przewidywaną datą wygaśnięcia lub ograniczenia zakresu jego stosowania. W celu uzyskania informacji na potrzeby takich konsultacji oraz rozważenia przez państwa członkowskie potrzeby zmiany okresu obowiązywania lub parametrów środków, Komisja powinna regularnie przeprowadzać ocenę sytuacji i rozważyć przeprowadzenie przeglądu co najmniej pod koniec każdego roku obowiązywania środków. Komisja powinna w każdym przypadku wszcząć pierwsze dochodzenie przeglądowe nie później niż rok po wejściu w życie środków.
- (100) Przeprowadzając takie przeglądy, Komisja powinna między innymi zbadać, czy stosowanie środków ochronnych wywołuje negatywne skutki dla niektórych dalszych użytkowników, w tym w określonych państwach członkowskich lub regionach w obrębie Unii. Ponadto Komisja powinna ocenić, czy realizowana przez producentów unijnych produkcja jest wystarczająca do zapewnienia dostaw produktów objętych dochodzeniem w ilościach, które nie spowodują niedoboru lub nie zrównoważonego wzrostu cen, oraz zaproponować odpowiednie dostosowania środków.
- (101) W odniesieniu do innych regionalnych lub dwustronnych umów handlowych Unii z państwami trzecimi, jak określono szczegółowo w sekcji 12 poniżej, Komisja postanowiła nałożyć środek w formie specjalnych kontyngentów taryfowych dla poszczególnych rodzajów produktu w połączeniu ze zwiększeniem taryfy celnej mającej zastosowanie do przywozu poza kontyngentem. Komisja stwierdziła, że przyjęcie takiego środka stanowi środek najmniej zakłócający dalszą dwustronną wymianę handlową z wszystkimi partnerami Unii, których obejmują umowy o wolnym handlu.
- (102) Ponadto w przypadku gdy te umowy regionalne lub dwustronne nie pozwalają automatycznie na wprowadzenie środka ochronnego na warunkach porozumienia WTO, Unia opiera się na zawartych w tych umowach postanowieniach umożliwiających wprowadzenie środka ochronnego. Komisja dopilnowała, aby zobowiązanie do należytego informowania partnerów umowy o wolnym handlu zostało podjęte zgodnie z obowiązującą umową dwustronną.

- (103) Biorąc pod uwagę zakres dochodzenia i wnioski wyciągnięte w jego toku należy zauważyć w tym względzie, że w sektorze żelazostopów występują poważne zakłócenia, a zatem środki ochronne są również uzasadnione na mocy art. 26 Umowy zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską w 1972 r.⁽²³⁾, art. 26 Umowy o wolnym handlu z Wyspami Owczymi⁽²⁴⁾, art. 60 Protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r., załączonego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją⁽²⁵⁾, jak również na mocy układów o stowarzyszeniu z Marokiem⁽²⁶⁾, Tunezją⁽²⁷⁾, Jordanią⁽²⁸⁾, Izraelem⁽²⁹⁾ i Palestyną⁽³⁰⁾ oraz Umowy w sprawie współpracy i unii celnej z San Marino⁽³¹⁾ i Umowy o współpracy z Syryjską Republiką Arabską⁽³²⁾. Z tych samych powodów oraz ze względu na to, że dodatkowo przywóz dwustronny, jako część całkowitego przywozu, przyczynił się do poważnych zakłóceń w sektorze, środki ochronne są również dozwolone na mocy art. 15 obowiązującej obecnie Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy z Meksykiem⁽³³⁾. Ponadto stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz z Macedonii Północnej do Unii wzrósł, co przyczyniło się do poważnej szkody poniesionej przez unijny przemysł żelazostopów. Przywóz ten spełnia zatem warunki wymagane do przyjęcia środków ochronnych zgodnie z art. 37 ust. 1 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Byłą jugosłowiańską republiką Macedonii⁽³⁴⁾.

12. WNIOSKI I WPROWADZENIE ŚRODKA

12.1. Przyjęcie środka

- (104) Komisja stwierdziła, że unijni producenci żelazostopów ponoszą poważną szkodę powodowaną przez zwiększony przywóz żelazostopów oraz że w interesie Unii leży przyjęcie odpowiedniego środka ochronnego w celu uniknięcia dalszego wzrostu przywozu i dalszego pogorszenia sytuacji producentów unijnych.

12.2. Forma i poziom środka

12.2.1. Kontyngent taryfowy dla poszczególnych rodzajów produktu

- (105) Na potrzeby dokonania wyboru właściwej formy środka Komisja rozważyła następujące elementy. Po pierwsze, istnienie poważnej szkody dla producentów unijnych. Po drugie, producenci unijni powinni odzyskać konkurencyjność przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedniego wyboru źródeł dostaw dostępnych w Unii, a ponadto pożądanym jest skalibrowany wpływ na przywóz i ceny.

⁽²³⁾ Art. 26 Umowy zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską w 1972 r., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1972/2840/oj>.

⁽²⁴⁾ Art. 26 Umowy o wolnym handlu z Wyspami Owczymi, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1997/126/2021-09-01.

⁽²⁵⁾ Art. 60 Protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r., Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, ELI: [http://data.europa.eu/eli/prot/1972/2760\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/prot/1972/2760(1)/oj).

⁽²⁶⁾ Art. 25 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2000/204/oj.

⁽²⁷⁾ Art. 25 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1998/238/2025-01-22.

⁽²⁸⁾ Art. 24 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordanijskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2002/357\(1\)/2021-09-01](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2002/357(1)/2021-09-01).

⁽²⁹⁾ Art. 23 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2000/384/2013-07-01.

⁽³⁰⁾ Art. 21 Eurośródziemnomorskiego układu w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1997/430/2021-09-01.

⁽³¹⁾ Art. 12 Umowy w sprawie współpracy i unii celnej z San Marino, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2002/245/2008-02-01.

⁽³²⁾ Art. 32 Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Syryjską Republiką Arabską, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1978/2216/1994-03-01.

⁽³³⁾ Art. 15 obowiązującej obecnie Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy z Meksykiem, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/415/2021-01-01>.

⁽³⁴⁾ Art. 37 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2004/239\(2\)/2021-09-09](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2004/239(2)/2021-09-09).

- (106) Na tej podstawie Komisja uważa, że, jak wspomniano w motywie 87, specjalny kontyngent taryfowy dla poszczególnych rodzajów produktu w połączeniu ze zmiennym cłem poza kontyngentem jest najskuteczniejszą formą środka równoważącą różne interesy.
- (107) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 każdy kontyngent ustala się, co do zasady, na poziomie równym średniemu poziomowi przywozu w okresie trzech ostatnich reprezentatywnych lat.
- (108) Przepis ten ma jednak zastosowanie do ograniczeń ilościowych, tj. środka w formie kontyngentu. Jak potwierdzono w odpowiednim orzecznictwie ⁽³⁵⁾, kontyngent taryfowy nie stanowi ograniczenia ilościowego w rozumieniu Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, w związku z czym wspomniany artykuł nie jest wiążący, jeśli chodzi o określenie poziomu kontyngentu taryfowego.
- (109) Komisja uważa, że do zapewnienia skutecznej ochrony producentów unijnych i zwiększenia ich zdolności do poprawy swojej sytuacji i konkutowania z przywozem konieczne jest ustalenie poziomów kontyngentu 25 % poniżej średniego poziomu przywozu z lat 2022, 2023 i 2024.
- (110) Wartość tę oblicza się poprzez ustalenie trwałego udziału w rynku (30–40 %), który umożliwiłby przemysłowi Unii podźwignięcie się po poniesionych szkodach, przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiednich źródeł dostaw dla dalszych użytkowników.

12.2.2. Zmienne cło poza kontyngentem

- (111) Cło poza kontyngentem powinno polegać na zwiększeniu taryfy według stawki zmiennej obliczanej poprzez odniesienie do różnicy między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową. W przypadku przywozu na poziomie progu cenowego lub powyżej tego progu nie byłoby należne żadne dodatkowe cło. Jeżeli jednak przywóz dokonuje się po cenie poniżej ustalonego progu, cło powinno być równe różnicy między ceną netto na granicy Unii a ustalonym progiem cenowym dla danego rodzaju produktu.
- (112) Próg cenowy ustala się poprzez odniesienie do niewyrządzającej szkody ceny importowej żelazostopów. W następstwie szczegółowego dochodzenia, które obejmowało kompleksową analizę szkody, analizę związku przyczynowego oraz ocenę interesu Unii, Komisja określiła poziom cen niewyrządzający szkody, oceniając obecne poziomy cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu. Komisja przyjęła za podstawę koszt sprzedaży krajowej na rzecz niepowiązanych klientów według rodzaju produktu i dodała do niej koszty przestrzegania przepisów, inwestycje i zysk docelowy.
- (113) Jeżeli chodzi o koszty przestrzegania przepisów, Komisja oceniła przyszłe koszty zapewnienia zgodności z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji („EU ETS”), który jest podstawą polityki Unii w zakresie przestrzegania wielostronnych umów środowiskowych. Takie dodatkowe koszty obliczono na podstawie szacunkowej ceny unijnych uprawnień do emisji, które będzie musiał kupić przemysł Unii. Koszty dodatkowe uwzględniały również pośrednie koszty emisji CO₂ wynikające ze wzrostu cen energii elektrycznej w tym samym okresie.
- (114) Ponadto Komisja oceniła inwestycje, badania i rozwój oraz innowacje, a także poziom rentowności, jakiego należy oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji.
- (115) Ustalając próg cenowy, Komisja wzięła pod uwagę poziom rentowności, jakiego można oczekiwać w normalnych warunkach rynkowych i który pozwoli na pokrycie długoterminowych strat, przywrócenie zdolności inwestycyjnych i wypełnienie przyszłych obowiązków regulacyjnych. Marża zysku netto dla tego rodzaju kapitałochłonnego przemysłu wynosi około 12,45 % w zależności od takich czynników, jak rodzaj produkowanego stopu, umowy energetyczne i wydajność produkcji ⁽³⁶⁾.

12.2.3. Mające zastosowanie środki antydumpingowe i antysubsydyjne

- (116) Komisja zauważa, że połączenie środków antydumpingowych/antysubsydyjnych ze środkami ochronnymi może wywołać większy skutek, niż jest to pożądane.

⁽³⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, Stany Zjednoczone – US-Line Pipe, WT/DS202, pkt 235.

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1811 z dnia 14 października 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz krzemku wapnia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 366 z 15.10.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1811/oj.

- (117) Komisja przypomina, że środki antydumpingowe i wyrównawcze nie mają na celu zamknięcia rynku unijnego, lecz jedynie zaradzenie szkodliwym praktykom handlowym. Jako takie, środki te ukierunkowane są na konkretne przypadki dumpingu i subsydiowania w poszczególnych krajach, mają zakres stosowania i cel inne niż środek ochronny nałożony w drodze niniejszego rozporządzenia i nie wykluczają się wzajemnie.
- (118) Aby uniknąć nakładania „podwójnych środków zaradczych”, w momencie przekroczenia kontyngentu taryfowego cła antydumpingowe i wyrównawcze będą zawieszane lub zmniejszane w celu zapewnienia, by połączone oddziaływanie tych środków nie przekraczało najwyższego poziomu obowiązujących środków ochronnych lub cel antydumpingowych/wyrównawczych.
- (119) Do celów porównania powyższego proponowanego progu cenowego z cłami antydumpingowymi i wyrównawczymi Komisja określi jego wysokość jako stawkę celną *ad valorem*.
- (120) Dotyczy to rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/909 ⁽³⁷⁾ nakładającego cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu. Cło antydumpingowe powinno mieć zastosowanie od pierwszej tony do wyczerpania kontyngentów taryfowych na żelazokrzem, a próg cenowy określony w niniejszym rozporządzeniu ma zastosowanie do ilości poza kontyngentem.

12.3. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi

- (121) Ze względu na interes Unii oraz w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania wielkości kontyngentów taryfowych Komisja uznała, że należy je przydzielać z jednej strony do kontyngentów krajowych dla państw, które mają istotny interes w dostawach określonego rodzaju produktu objętego dochodzeniem, a z drugiej strony do wszystkich innych miejsc pochodzenia.
- (122) Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że „istotny interes w dostawach” mają państwa o udziale przekraczającym w ciągu ostatnich trzech lat 5 % przywozu w odniesieniu do danego rodzaju produktu objętego dochodzeniem. Rezydualny kontyngent taryfowy („kontyngent rezydualny”) w oparciu o średnią wielkość pozostałego przywozu z ostatnich trzech lat należy przydzielać wszystkim pozostałym krajom dokonującym dostaw. Kontyngent rezydualny należy przydzielać zgodnie z porządkiem chronologicznym dat przyjęcia zgłoszeń do dopuszczenia do obrotu, jak przewidziano w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁸⁾. Ta metoda zarządzania wymaga ścisłej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją.
- (123) Kwalifikowalność do wyłączenia z kontyngentów taryfowych towarów przywożonych z krajów rozwijających się zależy od pochodzenia tych towarów. Należy zatem stosować obecnie obowiązujące w Unii kryteria określania niepreferencyjnego pochodzenia towarów.

12.4. Czas trwania

- (124) Komisja uważa, że środek powinien obowiązywać przez okres trzech lat i wygasnąć w dniu 17 listopada 2028 r.
- (125) Ponieważ czas trwania środka wynosi ponad rok, środek ten musi być stopniowo liberalizowany w regularnych odstępach czasu w okresie jego stosowania. Komisja uważa, że najbardziej odpowiednim sposobem liberalizacji środka jest zwiększenie poziomu kontyngentu bezcłowego o 0,1 % po upływie każdego roku. Pierwsza liberalizacja nastąpi w dniu 18 listopada 2026 r., a druga w dniu 18 listopada 2027 r.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/909 z dnia 30 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji i Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036, Dz.U. L 208 z 1.7.2020, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/909/oj.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj.

13. UWAGI KOŃCOWE

- (126) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2024/2509 ⁽³⁹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do obliczenia należnych odsetek wykorzystuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej. obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (127) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności niniejszej sprawy, w tym strukturę przemysłu Unii oraz znaczną złożoność zarówno dochodzenia, jak i oceny interesu Unii, wymagane było przeprowadzenie kompleksowej analizy ekonomicznej i prawnej. Elementy te stanowią wyjątkowe i istotne powody uzasadniające zastosowanie trybu pilnego, a tym samym uzasadniają wejście w życie w dniu publikacji. Aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie środków ochronnych oraz zgodność z przepisami art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755, Komisja powinna opublikować rozporządzenie wykonawcze w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nie później niż dnia 18 listopada, a środki powinny mieć zastosowanie natychmiast po ich opublikowaniu.
- (128) Środek przewidziany w niniejszym rozporządzeniu jest zgodny z opinią Komitetu ds. Środków Ochronnych ustanowionego na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem art. 5 niniejszym otwiera się specjalne kontyngenty taryfowe w odniesieniu do przywozu do Unii żelazostopów objętych kodami CN (7202 11, 7202 19, 7202 21, 7202 29, 7202 30, 7202 99 30) (załącznik II) na okres trzech lat.
2. Część kontyngentów taryfowych przydziela się państwom wymienionym w załączniku III, pozostałą część przydziela się innym krajom na okresy wskazane w załączniku III.
3. W przypadku wyczerpania odpowiednich kontyngentów taryfowych lub w przypadku, gdy przywóz rodzajów produktu nie został objęty stosownym kontyngentem taryfowym, zmienne cło poza kontyngentem mające zastosowanie do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 jest równe różnicy między ustalonym progiem cenowym wymienionym w załączniku II a ceną netto na granicy Unii, przed ocleniem, jeżeli cena ta jest niższa od wspomnianego progu. Jeżeli cena netto na granicy Unii jest równa ustalonemu progowi cenowemu wymienionemu w załączniku II lub wyższa od niego, nie pobiera się cła.
4. Pobieranie z każdego kontyngentu kwartalnego zostaje zakończone dwudziestego dnia roboczego Komisji następującego po zakończeniu okresu kwartalnego. Na koniec każdego kwartału niewykorzystane salda kontyngentów taryfowych nie zostają przeniesione na następny kwartał. Nie dokonuje się przeniesienia sald niewykorzystanych na koniec ostatniego kwartału każdego roku stosowania ostatecznych kontyngentów taryfowych.
5. Cła antydumpingowe/wyrównawcze nałożone na przywóz produktów wymienionych w załączniku II stosuje się do czasu przekroczenia odpowiednich kontyngentów taryfowych i rozpoczęcia stosowania środka ochronnego.

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona) (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

Artykuł 2

1. Pochodzenie wszelkich produktów, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, określa się zgodnie z obowiązującymi w Unii przepisami dotyczącymi niepreferencyjnego pochodzenia towarów.
2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Przywożone produkty rodzajów wymienionych w art. 1 ust. 1, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są już w drodze do Unii, a ich miejsca przeznaczenia nie można zmienić, nie podlegają progowi cenowemu określönemu w załączniku II i można je wprowadzać do swobodnego obrotu.

Artykuł 4

Państwa członkowskie oraz Komisja ściśle współpracują ze sobą w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

W odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem w załączniku I wyszczególniono kraje rozwijające się będące krajami pochodzenia, które są objęte środkiem określönym w art. 1.

Artykuł 6

Przywóz produktu objętego dochodzeniem, który pochodzi z Kenii i Ukrainy, nie jest objęty środkiem określönym w art. 1.

Artykuł 7

W okresie wyznaczonym w art. 1 ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu środków w przypadku zmiany okoliczności, takich jak niewystarczająca dostępność żelazostopów lub nie zrównoważony wzrost cen dla niektórych dalszych użytkowników, a w każdym razie nie później, niż rok po wejściu środków w życie.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

I.1 – Wykaz krajów rozwijających się, członków WTO, oraz Algieria

Afganistan, Albania, Algieria, Angola, Antigua i Barbuda, Arabia Saudyjska, Argentyna, Armenia, Bahrajn, Bangladesz, Barbados, Belize, Benin, Boliwia, Botswana, Brazylia, Brunei Darussalam, Burkina Faso, Burundi, Chile, Chiny, Czap, Czarnogóra, Demokratyczna Republika Konga, Dominika, Dominikana, Dżibuti, Egipt, Ekwador, Eswatini, Fidżi, Filipiny, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Gruzja, Gujana, Gwatemala, Gwinea Bissau, Gwinea, Haiti, Honduras, Hongkong, Indie, Indonezja, Jamajka, Jemen, Jordania, Kambodża, Kamerun, Katar, Kazachstan, Kenia, Kirgistan, Kolumbia, Kongo, Kostaryka, Kuba, Kuwejt, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Lesotho, Liberia, Macedonia Północna, Madagaskar, Makau, Malawi, Malediwy, Malezja, Mali, Maroko, Mauretania, Mauritius, Meksyk, Mjanma/Birma, Mołdawia, Mongolia, Mozambik, Namibia, Nepal, Niger, Nigeria, Nikaragua, Oman, Pakistan, Panama, Papua-Nowa Gwinea, Paragwaj, Peru, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Rwanda, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Salwador, Samoa, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Sri Lanka, Surinam, Tadżykistan, Tajlandia, Tanzania, Togo, Tonga, Trynidad i Tobago, Tunezja, Turcja, Uganda, Ukraina, Urugwaj, Vanuatu, Wenezuela, Wietnam, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Salomona, Zambia, Zimbabwe, Zjednoczone Emiraty Arabskie.

I.2 Wykaz rodzajów produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki ostateczne

Wykaz rodzajów produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki ostateczne				
Kraj/grupa produktu	Żelazomangan	Żelazokrzem	Żelazokrzemomagnez	Żelazokrzemomangan
Brazylia		X	X	
Chiny		X	X	
Gruzja		X		X
Indie	X	X	X	X
Malezja	X	X		
Republika Południowej Afryki	X	X		X
Tajlandia		X	X	
Zambia		X		X
Wszystkie pozostałe kraje rozwijające się		X		

ZAŁĄCZNIK II

Próg cenowy mający zastosowanie w odniesieniu do wzrostu cła

Numer produktu	Rodzaj produktu	Kody HS/CN	Próg cenowy (EUR/t)
1	Żelazomangan	7202 11, 7202 19	1 316
2	Żelazokrzem	7202 21, 7202 29	2 408
3	Żelazokrzemomangan	7202 30	1 392
4	Żelazokrzemomagnez	7202 99 30	3 647

ZAŁĄCZNIK III

Wielkość kontyngentów taryfowych

Rodzaj produktu	Kody HS i CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Rok 1				Rok 2				Rok 3				Próg cenowy	Numery porządkowe
			Od 18.11.2025 do 17.2.2026	Od 18.02.2026 do 17.5.2026	Od 18.05.2026 do 17.8.2026	Od 18.08.2026 do 17.11.2026	Od 18.11.2026 do 17.2.2027	Od 18.02.2027 do 17.5.2027	Od 18.05.2027 do 17.8.2027	Od 18.08.2027 do 17.11.2027	Od 18.11.2027 do 17.2.2028	Od 18.02.2028 do 17.5.2028	Od 18.05.2028 do 17.8.2028	Od 18.08.2028 do 17.11.2028		
			Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)					
Żelazo-mangan	7202 11, 7202 19	Norwegia	28 972,70	28 027,93	28 972,70	28 972,70	29 001,67	28 055,96	29 001,67	29 001,67	28 951,35	28 321,98	28 951,35	28 951,35	Zob. załącznik II	09.8810
		Indie	17 625,79	17 051,04	17 625,79	17 625,79	17 643,42	17 068,09	17 643,42	17 643,42	17 612,81	17 229,92	17 612,81	17 612,81	Zob. załącznik II	09.8815
		Republika Południowej Afryki	8 272,87	8 003,10	8 272,87	8 272,87	8 281,14	8 011,10	8 281,14	8 281,14	8 266,77	8 087,06	8 266,77	8 266,77	Zob. załącznik II	09.8818
		Malezja	6 765,92	6 545,29	6 765,92	6 765,92	6 772,68	6 551,83	6 772,68	6 772,68	6 760,93	6 613,95	6 760,93	6 760,93	Zob. załącznik II	09.8819
		Republika Korei	4 832,82	4 675,23	4 832,82	4 832,82	4 837,65	4 679,90	4 837,65	4 837,65	4 829,26	4 724,28	4 829,26	4 829,26	Zob. załącznik II	09.8820
		Pozostałe państwa	5 557,54	5 376,31	5 557,54	5 557,54	5 563,09	5 381,69	5 563,09	5 563,09	5 553,44	5 432,71	5 553,44	5 553,44	Zob. załącznik II	09.8665
Żelazo-krzem	7202 21, 7202 29	Norwegia	35 136,16	33 990,41	35 136,16	35 136,16	35 171,30	34 024,41	35 171,30	35 171,30	35 110,27	34 347,01	35 110,27	35 110,27	Zob. załącznik II	09.8840
		Islandia	13 373,32	12 937,24	13 373,32	13 373,32	13 386,70	12 950,18	13 386,70	13 386,70	13 363,47	13 072,96	13 363,47	13 363,47	Zob. załącznik II	09.8845
		Kazachstan	8 090,25	7 826,44	8 090,25	8 090,25	8 098,34	7 834,27	8 098,34	8 098,34	8 084,29	7 908,55	8 084,29	8 084,29	Zob. załącznik II	09.8854
		Brazylia	6 316,02	6 110,06	6 316,02	6 316,02	6 322,34	6 116,17	6 322,34	6 322,34	6 311,37	6 174,16	6 311,37	6 311,37	Zob. załącznik II	09.8898
		Pozostałe państwa	24 984,27	24 169,56	24 984,27	24 984,27	25 009,25	24 193,73	25 009,25	25 009,25	24 965,86	24 423,13	24 965,86	24 965,86	Zob. załącznik II	09.8666

Rodzaj produktu	Kody HS i CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Rok 1				Rok 2				Rok 3				Próg cenowy	Numery porządkowe
			Od 18.11.2025 do 17.2.2026	Od 18.02.2026 do 17.5.2026	Od 18.05.2026 do 17.8.2026	Od 18.08.2026 do 17.11.2026	Od 18.11.2026 do 17.2.2027	Od 18.02.2027 do 17.5.2027	Od 18.05.2027 do 17.8.2027	Od 18.08.2027 do 17.11.2027	Od 18.11.2027 do 17.2.2028	Od 18.02.2028 do 17.5.2028	Od 18.05.2028 do 17.8.2028	Od 18.08.2028 do 17.11.2028		
			Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)					
Żelazo krzemomagnez	7202 99 30	Chiny	468,90	453,61	468,90	468,90	469,37	454,07	469,37	469,37	468,56	458,37	468,56	468,56	Zob. załącznik II	09.8860
		Brazylia	99,81	96,55	99,81	99,81	99,91	96,65	99,91	99,91	99,73	97,56	99,73	99,73	Zob. załącznik II	09.8701
		Indie	78,90	76,33	78,90	78,90	78,98	76,40	78,98	78,98	78,84	77,13	78,84	78,84	Zob. załącznik II	09.8702
		Tajlandia	76,83	74,32	76,83	76,83	76,91	74,40	76,91	76,91	76,77	75,10	76,77	76,77	Zob. załącznik II	09.8703
		Pozostałe państwa	18,89	18,28	18,89	18,89	18,91	18,30	18,91	18,91	18,88	18,47	18,88	18,88	Zob. załącznik II	09.8663
Żelazo krzemomangan	7202 30	Norwegia	37 067,71	35 858,98	37 067,71	37 067,71	37 104,78	35 894,84	37 104,78	37 104,78	37 040,40	36 235,18	37 040,40	37 040,40	Zob. załącznik II	09.8888
		Indie	31 958,61	30 916,48	31 958,61	31 958,61	31 990,57	30 947,40	31 990,57	31 990,57	31 935,07	31 240,83	31 935,07	31 935,07	Zob. załącznik II	09.8704
		Zambia	7 882,49	7 625,45	7 882,49	7 882,49	7 890,37	7 633,08	7 890,37	7 890,37	7 876,68	7 705,45	7 876,68	7 876,68	Zob. załącznik II	09.8890
		Pozostałe państwa	18 955,56	18 337,44	18 955,56	18 955,56	18 974,51	18 355,78	18 974,51	18 974,51	18 941,59	18 529,82	18 941,59	18 941,59	Zob. załącznik II	09.8664